

Danas

PONEDELJAK, 23. DECEMBAR 2019.

СЕДАМДЕСЕТ ГОДИНА НОВИ

Balkanski Brodvej sedam decenija noviji

Jubilamu, 70. sezonu *Pozorište na Terazijama* dočekuje sa velikim ambicijama i potencijalima glumačkog, orkestarskog, baletskog i horskog ansambla, spremno da svakom narednom premijerom potvrdi svoj status najvišeg profesionalnog i produkcionog nivoa, status da publici daje uvek i bez ostatka ono najvrednije što ona od njega traži i očekuje - svoje srce - objašnjava Aleksandar Đaja, direktor *Pozorišta na Terazijama*.

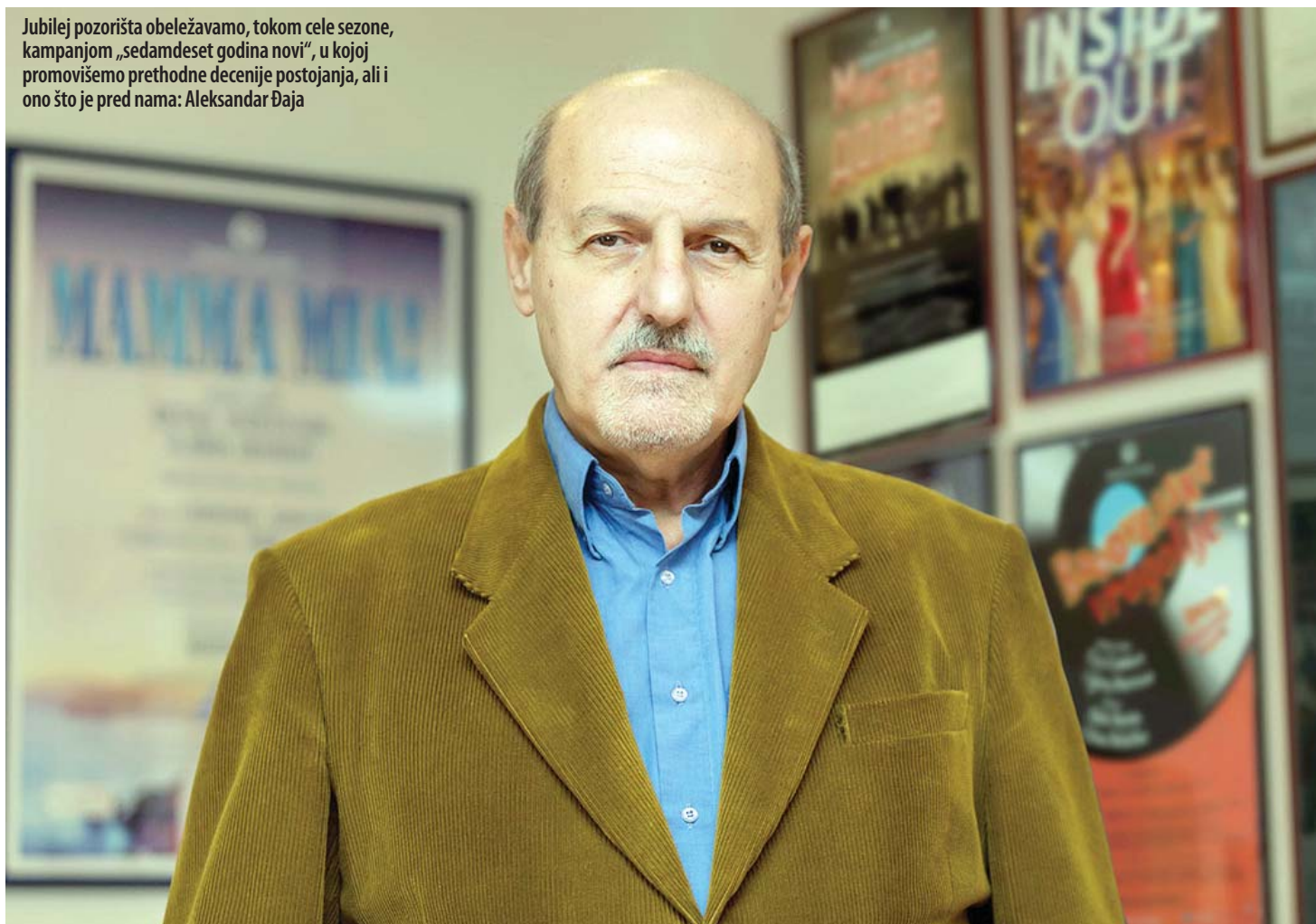
Za jednu kreativnu agenciju prava je poslastica raditi za *Balkanski Brodvej*. *Pozorište na Terazijama* zaista je jedini pravi muzički teatar, kad govorimo o svim zemljama u okruženju. Polazna osnova našeg kreativnog koncepta bila je da se predstavi to trajanje kao startna pozicija sa pogledom u budućnost, pa se kao idealna poruka nametnula *Sedamdeset godina noviji* koja slavi život, trajanje, i davanje na sceni i nastoji da bude kao i njihove predstave - sveža, razigrana, poletna i pozitivna - kaže Jasmina Nikolić iz marketinške agencije *New Moment*. U čast 70. rođendana, 23. decembra biće izveden *poslednji hit* pozorišta, mjuzikl *Brodvejske vragolije*, po ceni koja je simbolična i neka je vrsta poklona publici.

ПОЗОРИШТЕ НА ТЕРАЗИЈАМА

ALEKSANDAR ĐAJA: Beogradsko pozorište

Jubilej pozorišta obeležavamo, tokom cele sezone, kampanjom „sedamdeset godina novi“, u kojoj promoviramo prethodne decenije postojanja, ali i ono što je pred nama: Aleksandar Đaja

poznate naslove poput *Zona Zamfirova*, *Mister Dolar*, *Glavo luda*...

● **Pozorište na Terazijama jedinstveno je i u regionu. Uporedite vaše pozorište sa svetski poznatim muzičkim teatrima, koje su sličnosti i razlike?**

- Pozorište na Terazijama jedinstveno je u regionu po tome što jedino izvodi mjuzikle i po čemu je slično njujorškom *Brodveju* (*Broadway*) i londonskom *Vest endu* (*West End*). Na našu sreću, ili pak nesreću, ono nema konkurenciju i ne može da se poredi ni sa jednim pozorištem u regionu, ali može sa svetskim vrhom u tom žanru, sa mjuziklima koji se izvode u Njujorku ili Londonu. I to, verovali ili ne, često u našu korist. Poznate svetske naslove, poput *Čikaga* ili *Mamma Mia!*, na primer, pa čak i *Fantom iz Opere*, publika koja ih je videla na našoj sceni - a prethodno pogledala u svetskim metropolama - neretko hvali kao bolje, uspešnije, originalnije. Uostalom, naša lična karta to najbolje dokazuje, jer se na našem repertoaru pored ostalih, trenutno nalaze i pomenuta dva najuspešnija i najkomercijalnija muzička naslova svih vremena: *Mamma Mia!* i *Fantom iz Opere*.

● **Zbog svoje jedinstvenosti, vaše pozorište je realitet ali i „egzotika“ za posetioce. Kako biste opisali reakciju publike na predstave Pozorišta na Terazijama?**

- Reakcije su fenomenalne i pričinjavaju nam veliko zadovoljstvo, predstavljaju nam veliki podstrek da radimo više i bolje. Ako ste pod pojmom *egzotično* mislili na nešto što nas izdvaja od drugih, onda ste u pravu. Mjuzikli našeg pozorišta, barem u Beogradu, predstavljaju i jesu najskuplji pozorišni projekti. To je razumljivo kad se ima u vidu da gotovo po pravilu u našim komadima učestvuju između 100 i 150 ljudi, uključujući stalno zaposlene ali i veliki broj spoljnih saradnika, gotovo u isto tolikom broju. Ili da budem sasvim precizan: naše projekte karakteriše spektakularnost, glamuroznost, blještavilo kostima, besprekorne glumačke, plesne i muzičke numere, koje naša publika pozdravlja burnim, takozvanim *stajacim ovacijama*, a naše predstave često gleda i po više desetina puta. To je za nas velika čast i zadovoljstvo, ali i obaveza da našim vernim gledaocima uvek pružimo vrhunski kvalitet, ono, zapravo, što oni od nas jedino i očekuju, a što, u šta sam apsolutno siguran, gotovo uvek i dobiju.

● **Da li ono što ga izdvaja po osobenosti zahteva i veće finansijske troškove i kako se pozorište kroz dug period postojanja sa tim bori i istrajava?**

Na našu sreću, ili pak nesreću, *Pozorište na Terazijama* nema konkurenciju i ne može da se poredi ni sa jednim pozorištem u regionu, ali može sa svetskim vrhom u tom žanru, sa mjuziklima koji se izvode u Njujorku ili Londonu - kaže za *Danas* Aleksandar Đaja, direktor *Pozorišta na Terazijama*, povodom jubileja, proslave sedamdeset godina postojanja ovog teatra.

Jubilejsku proslavu, koja će biti održana na *Dan pozorišta* 23. decembra,

tradicionalno će obeležiti dodelom godišnje nagrade i zahvalnice. Međutim, kako ukazuje Aleksandar Đaja, tom prilikom biće dodeljena i novoustanovljena nagrada za glumačku bravuru *Janoš Tot*, koja je ponela ime njihovog prerano preminulog kolege, vrsnog glumca i umetnika.

- Tokom cele sezone, ovaj jubilej obeležavamo kampanjom *sedamdeset godina novi* u kojoj promoviramo prethodne decenije postojanja ali i ono što je pred nama. Jubilarnu sezonu započeli

Pozorište na Terazijama nema konkurenciju i ne može da se poredi ni sa jednim pozorištem u regionu, ali može sa svetskim vrhom u tom žanru, sa mjuziklima koji se izvode u Njujorku ili Londonu - često u našu korist

smo premijerom mjuzikla *Brodvejske vragolije*, koji je već postao hit u pozorišnom životu Beograda i za koji se karte vrlo brzo rasprodaju. Takođe, skoro već godinu dana radimo na pripremi velikog mjuzikla *Sa druge strane jastuka*, baziranog na pesmama jednog od naših najpopularnijih pop i rok pevača i kompozitora Momčila Bajagića Bajage. Uveliko se radi na orkestraciji, glumačke probe će početi u februaru, a premijera je planirana za kraj aprila 2020. godine. Pored premijera, jubilarnu sezonu obeležićemo i drugim programima, manifestacijama i marketinškim događajima.

● **Vaše pozorište je muzički teatar. Koliko ga to izdvaja i na koji način od ostalih pozorišta u Srbiji?**

- Izdvaja ga u mnogo čemu. Prevažodno u tome što je naše pozorište sastavljeno od četiri umetnička ansambla (dramskog, horskog, baletskog i orkestarskog), kao i opšteg i tehničkog sektora. Po takvoj strukturi ono je najbliže *Narodnom pozorištu* u Beogradu ili *Srpskom narodnom pozorištu* u Novom Sadu. Ali, postoji bitna osobenost i u odnosu na njih. Naime, unazad već petnaestak godina *Pozorišta na Terazijama* izvodi isključivo mjuzikle brodvejskog tipa, bilo strane, licencne, ili domaće koji su uglavnom bazirani na delima domaćih klasika. U ove strane bi mogli da ubrojimo mjuzikle *Čikago*, *Producenti*, *Cigani lete u nebo*, *Viktor*, *Viktorija*, *Mamma Mia!*, *Fantom iz Opere*, *Brodvejske vragolije*, a u domaće već

slično Brodveju i Vest endu

- Razume se da je odgovor potvrđan. Pozorište na Terazijama jeste jedno od većeg broja gradskih pozorišta, čiji se programi finansiraju sredstvima Skupštine grada Beograda, ali koje (barem kada smo mi u pitanju) ostvaruje i pristojan (po nekima i najveći) sopstveni prihod na svojoj blagajni. Ali, istina je, takođe, da su naši mjuzikli i najskuplji projekti za realizaciju. I, nemojmo zaboraviti, da mi prihodima sa blagajne isplaćujemo sve honorare za više desetina naših spoljnih saradnika, redovno, mesec za mesec, bez i

dana zakašnjenja. Govorim, razume se, samo o periodu tokom koga sam ja na čelu ove pozorišne kuće, dakle, skoro sedam godina. Ali, da ne bude zabune: ni mi, niti bilo koje

drugo gradsko pozorišta ne bi moglo da funkcioniše bez presudne finansijske podrške Skupštine grada Beograda, koja je, na sreću, iz godine u godinu sve veća. Jer, da se ne zavaravamo: ako bismo bili u situaciji da živimo samo od ulaznica (koje su za određeni krug naših gledalaca možda i preskupe, a za nas donja granica rentabilnosti), mi ne bismo mogli da realizujemo tako kvalitetan i glamurozan repertoar koji nas krasi. To se odnosi na sva beogradska pozorišta koja su na gradskom budžetu. U tome i jeste bitna razlika u našem sistemu postojanja između nas i onih na zapadu, pogotovo na Brodveju ili u Vest endu, a koja se finansiraju sredstvima privatnih produkcija. Razlika je i u tome što kad se u takvom tipu pozorišta dogodi premijera, ona se igra svaki dan, ili više puta dnevno, dokle ima publiku i dokle može da se isplati. Kad postane finansijski neodrživa, ta predstava-mjuzikl skida se sa repertoara i prelazi se na novi komad. Dakle, reč je o jednom mjuziklu koji se igra dokle se igra, dok, recimo, u ovom trenutku, Pozorište na Terazijama na svom repertoaru ima trinaest različitih velikih muzičkih naslova,

Pozorište na Terazijama sastavljeno je od četiri umetnička ansambla (dramskog, horskog, baletskog i orkestarskog), kao i opšteg i tehničkog sektora. Po takvoj strukturi ono je najbliže NP u Beogradu ili SNP u Novom Sadu. Bitna osobenost, međutim, i u odnosu na njih je da, unazad petnaestak godina, PnT izvodi isključivo mjuzikle brodvejskog tipa

trinaest mjuzikala, sa prosečnom posećenošću od blizu 90 odsto. Po svemu tome, naše pozorište je, zaista, jedinstveno, ne samo u regionu, već možda i u celom svetu.

● **Koje planove u budućnosti planira da ostvari Pozorište na Terazijama?**

- Spomenuli smo premijeru *Brodvejskih vragolija* Lize Lamber, koja je i bila naš gost u Beogradu, u režiji Nebojše Bradića, mjuzikl nepodeljenih simpatija publike i kritike. Na proleće, do kraja aprila 2020. godine očekuje nas novi domaći naslov i verujemo novi hit, mjuzikl *Sa druge strane jastuka* Momčila Bajagića Bajage, u režiji Juga Radivojevića, a na jesen, tačnije do kraja 2020. godine, izvešćemo jedan, veoma poznati kulturni licencni strani mjuzikl. Kako smo u pregovorima sa nosiocima autorskih prava za dva svetska naslova, za koja smo praktično ta prava i dobili, ali se još uvek nismo odlučili za jedan, ne mogu sada da vam precizno kažem o čemu je reč. Kad budemo sigurni, na našu radost i, verujem i radost naše divne publike, o tome ćemo obavestiti javnost što je pre moguće.

Una Miletić

Istorija mjuzikla na jednom mestu

Pozorište na Terazijama kontinuirano i bez ostatka istražava u realizaciji mjuzikla uvažavajući osnovni standard koji ova zahtevna vrsta teatra podrazumeva - vrhunske izvođače. Ansambli našeg pozorišta objedinjuju glumu, muziku i ples i to na takav način da tu ništa ne treba ni dodavati ni oduzimati. Pojedonstavljeno govoreći, to znači pripremiti se tako i u toj meri da i najteže deonice, najzahtevnije arije i teško izvodljive numere, izgledaju kao da se izvode sa najvećom lakoćom.

Kad se pogleda repertoar *Pozorišta na Terazijama* u dužem periodu, pred sobom imamo istoriju mjuzikla uopšte. Na sceni ovog jedinstvenog pozorišta izvođene su predstave kao što su *Oklahoma* ili *Priča sa zapadne strane* (šezdesetih godina dvadesetog veka), *Poljubi me Kato*, *Opere za tri groša*, *Kabare* i *Priče o konju*, ili *Cigani lete u nebo* i *Neki to vole vruće* - koja se igra punih dvadeset devet godina i koja je i dalje na repertoaru, a tu su i najnovije produkcije poput *Čikaga*, *Mamma Mie!* i *Fantoma iz Opere* - kojim se danas ponosi svako pozorište koje dobije prava i uspe da izvede ovu zahtevnu predstavu.

Osim istraživanja na realizaciji *brodvejskih* i naslova sa *Vest enda*, na sceni *Pozorišta na Terazijama* važno mesto imaju domaći mjuzikli, kao rezultat naše namere da primenimo sve standarde mjuzikla na našu baštinu. Verujemo da naslovi poput *Lutka sa naslovne strane*, *Na slovo na slovo*, *Maratonci trče počasni krug*, *Zona Zamfirova*... ili najnoviji, *Sa druge strane jastuka*, koji uskoro izlazi pred publiku, već jesu ili će biti, sastavni deo istorije srpskog pozorišta.

Željko Jovanović - umetnički direktor Pozorišta na Terazijama

Do kraja aprila 2020. očekuje nas novi domaći naslov i verujemo novi hit, mjuzikl „Sa druge strane jastuka“ Momčila Bajagića Bajage, u režiji Juga Radivojevića, a do kraja 2020. izvešćemo jedan, veoma poznati kulturni licencni strani mjuzikl

Brodvejske vragolije

СЕДАМДЕСЕТ ГОДИНА НОВИ

ПОЗОРИШТЕ НА ТЕРАЗИЈАМА

Tito je sve promenio!

U teškim tehničkim uslovima, u skučenom scenskom prostoru, u vazduhu zagađenom posle biskopskih predstava, vlazi (pečurke po zidovima), uz prokišnjavanje, pacove, radile su se predstave i vremenski limitirane probe. Najgore je i najzahtevnije sigurno bilo najbrojnijem muzičkom ansamblu. Tužni smo bili vraćajući se sa gostovanja iz pravih pozorišnih kuća, u kojima su naše predstave dobijale sasvim drugu sliku, a naša oficijalna javnost - nema, ironična i uvredljiva. Dokle?! Do onog trenutka kad je predsednik Tito pozeleo da vidi jednu operetu i jednu komediju. I do njega su doprle vesti o odličnom finansijskom poslovanju pozorišta (godišnje su čak vraćane pare Gradu, dok su druge kuće neprestano tražile povećanje donacija). Sigurno nije bilo istina (kako se govorilo u drugim pozorištima i u javnosti) da se publici jeftino dodvoravalo, jer je to ona sama, publika, demantovala: akademici, profesori univerziteta, lekari, književnici, grupne posete studenata, kompletne porodice, ambasadori... Tito je došao, Tito je sve promenio! Pozorište je priznato. A kako i ne bi?? Ko bi smeo da negira predsednikov ukus?! Njegov poziv da pozorište gostuje na Brionima tri dana sa *Zajedničkim stanom*, utvrdio je status pozorišta i sve je krenulo drugim putem.

Branka Mitić - glumica

Bogat repertoar i mnogo publike

Naši su scenografi muku mučili sa plitkom scenom jer smo dvoranu dijelili sa bioskopom *Beograd*. Po tom pitanju nismo mogli mnogo napraviti, vađenjem prva tri reda stolica proširena je mala prednja bina. Time je orkestar dobio više prostora i spušten je malo ispod gledališta. Nadležni su stalno obećavali novu salu, nama ili bioskopu, no za mog vremena nismo ništa dočekali. Imali smo bogat repertoar i mnogo publike. Karte su se čekale u redu od blagajne do ugla, a onda do *Trga Marksa i Engelsa* (današnji *Nikole Pašića*).

Željka Rajner - glumica

Neki to vole vruće

Knežinja čardaša

ПОЗОРИШТЕ НА ТЕРАЗИЈАМА

Omiljeno pozorište svoje sredine i specifične publike

Pozorište na Terazijama steklo je umetničko dostojanstvo, to godinama omiljeno pozorište svoje sredine i specifične publike koja je tražila u teatru doživljaj. Kako živimo kao dobri susedi pod istim krovom, na istoj adresi (*Pozorište na Terazijama* i direkcija Bitefa), svakog prvog u mesecu tokom pozorišne sezone ugledam impresivan red pred kasom pozorišta. Na ukusno dizajniranim plakatima u vitrinama najčešće piše: „Za predstavu tu i tu nema ulaznica“.

Jovan Ćirilov - teatrolog

SEĆANJA... SEĆANJA... SEĆANJA... SEĆANJA... SEĆANJA...

Od humorističkog do pozorišta spektakla

JUČE, DANAS, SUTRA

Tražim da sala bude na Terazijama. Humorističko ili bulevarско pozorište, koje nedostaje Beogradu, mora biti tamo gde ljudi ubijaju vreme, a mi im onda ponudimo smešno ubijanje samoće - reči su Radivoja Lole Đukića, kojima započinje istorija *Pozorišta na Terazijama* pre 70 godina.

Osnovano kao *Humorističko pozorište* 23. decembra 1949. godine, pozorište je krenulo sa radom u improvizovanim okolnostima kao podstanar bioskopa *Beograd* a prva premijera bila je Nušićeva komedija *Dr* (1951). Prvih dvadeset godina rada, repertoar su činile pretežno komedije i operete, što pozorišna kritika i kulturna javnost tog vremena nije dočekala sa odobravanjem, već je nastavila ignorantski odnos prema onome što je ubrajano u lake pozorišne žanrove.

Nekoliko godina od osnivanja, pojavila se ambicija da ovo pozorište ne bude samo

humorističko, već i teatar ozbiljnih umetničkih ambicija. Tako 1954. godine menja ime u *Beogradska komedija*, i svoj repertoarski kurs okreće ka naslovima iz svetske komediografije. Fuzijom sa *Beogradskim dramskim pozorištem* 1959. godine, stvoreno je *Savremeno pozorište* sa dve scene - na *Terazijama* i na *Crvenom krstu*. Savladavajući sve probleme i nedoumice koje je to spajanje proizvelo, postavljane su predstave koje se mogu smatrati prelaznim oblicima na putu ka velikom američkom mjuziklu. *Oklahoma* (1966) predstavlja prelomnu tačku na *terazijskom* repertoaru, a premijere koje su usledile - *Priča iz zapadnog kvarta* (1968) i *Poljubi me Kejt* (1969) samo su potvrdile ovu tendenciju okretanja ka muzičkom pozorištu.

Pojam mjuzikla nije se još bio ustalio u našoj žanrovskoj klasifikaciji, ipak publika je oduševljeno prihvatila svaku narednu premijeru. U martu 1975. godine doneta je odluka da se pozorišta razdvoje na *Beogradsko*

dramsko pozorište i *Pozorište na Terazijama*, kako i danas pozorište nosi ime. Zbog temeljne rekonstrukcije zgrade, predstave su od 1991. godine izvođene na sceni UK *Vuk Karadžić*, a 2005. godine pozorište se vratilo kući. Danas, *Pozorište na Terazijama* je jedino muzičko pozorište u regionu koje je dobilo licencu za

izvođenje najpoznatijih svetskih naslova poput mjuzikala *Čikago*, *Cigani lete u nebo*, *Kabare*, *Briljantin*, *Producenti*, *Mamma Mia!*, *Fantom iz Opere*... Nastavljena je i tradicija postavljanja mjuzikla na domaći tekst - *Maratonci trče počasni krug*, *Zona Zamfirova*, *Glavo luda*, *Mister dolar*...

Nakon brojnih lutanja, repertoarskog i prostornog, noseći

se sa izazovima društveno-političkih okolnosti u kom je nastalo i razvijalo se, kritikama i očekivanjima stručne javnosti i publike ne retko na vrlo suprotnim stranama, *Pozorište na Terazijama* steklo je svoj identitet i postalo ustanova visokog potencijala i umetničkih dostignuća. "Gorka pilula umotana u šećernu vunu", kako je svojevremeno reditelj Kokan Mladenović opisao mjuzikl *Čikago*, moglo bi biti stanovište sagledavanja repertoara svih ovih godina.

Nakon 286. premijera, *terazijski ansambl* se uz mnogo napora profilisao kao jedini koji se kontinuirano bavi muzičko-scenskim oblicima. *Pozorište na Terazijama* dočekuje jubilaru 70. sezonu sa velikim ambicijama i potencijalom spremno da sa svakom narednom premijerom potvrdi svoj status - da je pozorišta spektakla! ▲

Humorističko ili bulevarско pozorište mora biti tamo gde ljudi ubijaju vreme, a onda im se ponudi smešno ubijanje samoće

СЕДАМДЕСЕТ
ГОДИНА
НОВИ

LXX

ПОЗОРИШТЕ НА ТЕРАЗИЈАМА